

Naša pot.

(Svetemu Alojziju.)

Pot naša, Alojzij, gre k Tebi navzgor,
ki solnce si naše, bleščeči naš vzor:
cvetove src — lilije — v rokah Ti nosimo,
pomoči in varstva iskreno Te prosimo —
težka, pretežka je naša pot.

Pretežka, Alojzij, je naša pot —
glej, od povsod, od vseh strani
vsepolno naslad in laznivih krasot
ob poti prijazno se nam smeji,
nas vabi in kliče s seboj...

Nas vabi in kliče mamljivi svet,
v opojno je radost in cvetje odet —
a kdor je Tvoj, se mu odpové
in s križem skozi življenje gre
navzgor — za Teboj.

Navzgor in v Té je uprt naš pogled,
uprte so naše duše proseče:

»Naš viteški vodja in varuh si Ti,
nad lilije naše roké razprostri
in vodi do večne nas sreče!«

A. Turšič.